

verschijnsel, dat een inwoner van Leiden zijn academische vorming van Gent verlangde. Deze voorkeur is overigens óók te verstaan als uitvloeisel van zekere bezorgdheid voor 's jongelings zieleheil: dat Noordnederlandse katholieken uit families zonder academische traditie hun zoons eer naar Gent dan naar een van de hogescholen in het Noorden stuurden, is duidelijk te zien aan de namen der Hollanders, die er kwamen studeren, o.a. een zoon van de Leidse Swaanenburgs, de latere advocaat A. A. J. Meylink en een Van Nispen tot Sevenaar. Voor de studenten Wap en Swaanenburg valt daarbij te denken aan een herderlijk advies van de Rotterdamse pastoor Pruymboom, voor wie Gent een Dominicaans Mekka was: eens zetel van een belangrijk klooster en nog altijd standplaats van enige leden der orde. Van het wakend oog van de te Gent gestationeerde Predikbroeders heeft pater Pruymboom wellicht heilzame invloed verwacht op handel en wandel van zijn geestelijke pupil.

Jan Wap studeerde voorbeeldig te Gent: 5 november 1824 daar aangekomen, slaagde hij reeds de 7de juli 1826 voor het candidaats-examen in de klassieke letteren. Zijn voornaamste leermeesters waren de classicus Mahne, de „Althistoriker” Raoul en de filosoof Rassmann¹⁴). Leiding ontving hij meer speciaal van de repetitor F. A. Spijers, die zijn „boezemvriend” werd en via hem met Gertruda Midderigh in een minnelijk contact kwam, dat in een huwelijk uitmondde. Voor de toen nog bijna monsterachtig omvangrijke propaedeuse liep hij o.a. colleges in Nederlandse taal, letteren, geschiedenis en welsprekendheid bij Schrant, mathesis bij Garnier en physica bij Hauff. Bij al zijn leermeesters schijnt Wap in de gunst te hebben gestaan en speciaal moet hij iets als een oogappel van Mahne en Schrant geweest zijn, al blijft het waar, dat deze heren er zich bij mijn weten zelf nooit over uitgesproken hebben. Vermoedelijk was echter de gunst niet onverdiend. Volgens zijn eigen mededelingen moet de achttienjarige met een bijna verontrustende ballast van kennis – vrucht van een vooral door de Rotterdamse pedagoog bevorderde leeswoede – te Gent aangekomen zijn en blijkens zijn levenslang bewaarde collegedictaten – keurig geschreven met een vroeg verworven en steeds behouden Bilderdijkse hand en zorgvuldig vermaakt aan de Maatschappij der Nederlandse Letterkunde te Leiden¹⁵) – heeft wel geen student hem overtroffen in naarstigheid.